

gång i kinesiska annaler och urkunder och i naturens egen stora bok.

Om längden av den nu påbörjade perioden är det bäst att avhålla sig från alla profetior. Vi veta icke hur många århundraden floden och sjön befunnit sig vid Lou-lan då de omkring år 330 e. Kr. lämnade sina bäddar. Skall nästa stora period räcka i 1600 år? Eller skola mellanstadier inträda i likhet med det som rådde i början av 1700-talet? Endast framtiden kan ge svar på dessa frågor.

Det mest sannolika är dock att både floden och sjön komma att kvarstanna i sina nuvarande bäddar så länge, att det blir en avlägsen framtid förbehållet att bevittna nästa pendelslag. Måhända skall det dock en gång lyckas turkarna att med dammar tvinga floden tillbaka i dess gamla bädd.

De förändringar som periodiskt inträffa kring Lop-nor medföra verkliga katastrofer för växternas, djurens och människornas riken. För människorna är det icke så farligt att en flod oförmodat börjar att sina och efter någon tid torkar ut fullständigt. De varnas då vattenmängden avtager och kunna i tid utvandra till andra trakter. Även skogarnas, snårens och strändernas högre djur, fågelvärlden och de med vingar utrustade insekterna kunna emigrera åt det håll varifrån vattnet brukade komma. Men alla fiskar, mollusker och insekter som leva i vatten äro dömda att hastigt dö ut, under det att växterna ännu förmå att kämpa mot förintelsen så länge deras rötter nå ned till grundvattnet. Men även deras dagar äro räknade såsom vi